בלוטיקע טעג

פון י. נאָרמאַן

(פארטזעצונג)

— דא זאלסטו בלייבן! — האט דער אויבער קאמאנדיר איר באפוילן.

— אויב איר ווילט, איך זאל אייך אויסהערן, — האט מאריע לואיזע געענטפערט מיט שטאלץ, — דאן זאלט איר רעדן; ווי מען איז געוואוינט צווישן אנשטענדיקע מענשן. אין דער לעצטער צייט, נראה, האט איר אבער זיך ארומגעריינגלט מיט א געזעלשאפט, אין וועלכער איר האט פארגעסן, וואס איין מענש איז שולדיק דעם אנדערן. איך האב אייך קיינמאל ניט דערמאנט מיין יחוס, מיין בילדונג, און איך האב אייך קיינמאל ניט ארויסגעצייגט ווי שרעקלאך עס ליידט א פרוי, וועלכע ווערט אפגעגעבן פון א מאן. מען האט אייך געשיקט אלס אור־בער קאמאנדיר פון א מיליאנען־ארמיי, אויף וועלכן עס פאלן גרויסע פאראנט־וואָרטלאכקייטן; מען האט אייך געשיקט פירן א מלחמה און איר פארברייגנט אייער צייט אין ווילדע הוליאנקעס; איר שיקט צו דער רעגירונג רעפארטן וועגן גרויסע און גלענצנדיקע זיגן, ווערנט איר האט איבערגעלאזן די פירונג פון דעם קריג צו אנדערע, וועלכע זיינען ניט בע־סער פון אייך.

— אבער דאס אלעס גייט מיך ניט אן, דאך זייט איר אין דער לעצטער צייט געווארן אומערטרעגלאך גראב, און איר ווערט מיט א שפראך ווי איר וואלט רע־דען צו א ליבהאוויצע, און ניט ווי צו אן אנשטענדיקן מענשן מיט ביל־דונג.

נעלט אין צייט איז ווערט מער

איר וועט זיין א סך צופרידענער דעם יום טוב, ווען איר וועט זיין זיכער אז דאס געלט וואס איר האט געשיקט אייערע קרובים אדער פריינט אויס דורך דער

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

איז דערהאלטן געווארן אין צייט.

מיר האבן געמאכט ספעציעלע ארא־נזשמענטס מיט אונזערע אייר־דאפיציאלע פארטרעטער אז אלע געלדער וואס וועלן געשיקט ווערן פון היינט אן פאר די יום טובים, זאלן צוגעשטעלט ווערן דורך ספע־ציעלער פאסט (עיר מעיל) אין אלע ערטער אין פוילן, רומעניע, סאוועט רוסלאנד און אוקראינע.

צו שיקן געלט קאנט איר זיך באר־נוצן מיט איינעם פון די זעכצן הונ־דערט (1600) אפיסעס פון די "קע־נעדיען נעשאנאל רעיליוויס". יע־דער סטאנציע אגענט פון די

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

קאן שיקן דאס געלט פאר אייך אהיים. און אין שטענדיק גרייט צו העלפן אייך מיט אלע נויטיקע איני־פארמאציעס וועגן דעם. איר קאנט אייך שרייבן צו

W. H. BRYCE, Manager
Money Order Dept.
Canadian National Express
355 McGill Street, Montreal

אין אלע אנגעלעגנהייטן פון פרינטינג — און — אדזווערטייזינג

ווענדעט זיך צו דאָס "אידישע וואָרט"

165 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

ראמאן פון אידישן לעבן אין דער צייט פון די ערשטע יאָרן פון דער וועלט מלחמה

פון י. נאָרמאַן

פאני יאדווינא איז בלאס געווארן. זי האט געוואוסט וועמען די גרעפין האט געמיינט, און זי איז אויפגעשפרונגען ווי א צערייצטע טיגערן.

— דאס וועט אייך טייער קאסטן! — האט זי אויסגעשריען, — איך וועל שוין האבן אין אייך מיין ראכע!

מאריע לואיזע האט איר געענטפערט גאר מיט א שמייכל פון טיפער פראאכ־טונג, אבער זי האט צו איר ניט ארויס־גערעדט קיין וואָרט.

— שיקט איר ארויס פון דאנען, גראב, — האט פאני יאווינא געזאגט מיט פאר־דראס, — זי האט מיך באליידיקט!

און זי האט אים צוגעוואָרפן אזא בליק, דאס איר האט ניט געוואגט איר ווידערצושפרעכן.

— גייט איצט גרעפין, — האט ער זיך געווענדעט צו זיין פרוי, — די זאך וועט שפעטער באשלאסן ווערן.

מאריע לואיזע איז אויסגעגאנגען און ערשט ווען זי איז געבליבן אליין איר צימער האט זי געעפנט איר טרערן קוואל אין די שטאלצע אריסטאקראטישע פרוי האט געוויינט. ווי עס קאן נאר ווייגען אן אומגליקלאכע און באליידיקטע פרוי, וועלכע זיי מיט אירע אויגן ווי א געפאלענע פרויענצימער פארגעסט איר פלאץ.

אבער עס האט אויסגעזעען, דאס צו די צרות אין דער אומגליקלאכער פרוי איז נאך ניט געקומען קיין ענד, דען אין דער זעלבער נאכט זיינען פינף פארמאסקירטע געשטאלטן אריינגעקומען צו איר אין צי־מער, האבן איר געצוואונגען זיך אנצו־טאן און זיי האבן איר אויפגעפירט מיט זיך.

— וואוהין פירט איר מיך? — האט זי געפרעגט מיט אן אנגסטלאכער שטי־מע.

קיינער האט איר אויף דעם ניט גע־ענטפערט; נאר נאך א לאנגן פארן האט זי געפילט, דאס מען האט איר אריינגע־פירט אין א מויז, און הינטער איר פאר־שלאסן די טיר.

זי איז אלזו געווען א געפאנגענע, א געפאנגענע דורך דער ליובאוויטציע פון איר אייגענעם מאן!

— א, ווען ער וואלט געוואוסט אין וואס פאר א לאנג איך געפין זיך, וואלט ער מיר זיכער, גערעטעט, ער, מיין פריינט — דער אידישער רעוואלוציאנער, שלמה ראנאווין!

עס איז געווען זייער א גליקלאכער גע־דאנק, וואס די חברים האבן באשלאסן, אז איינער פון זיי זאל זיך פארקליידן אלס אור־לעכער אבשלאמן און ווערן.

מאריע לואיזע איז אויסגעגאנגען און ערשט ווען זי איז געבליבן אליין איר צימער האט זי געעפנט איר טרערן קוואל אין דער רעגירונג רעפארטן וועגן גרויסע און גלענצנדיקע זיגן, ווערנט איר האט איבערגעלאזן די פירונג פון דעם קריג צו אנדערע, וועלכע זיינען ניט בע־סער פון אייך.

— אבער דאס אלעס גייט מיך ניט אן, דאך זייט איר אין דער לעצטער צייט געווארן אומערטרעגלאך גראב, און איר ווערט מיט א שפראך ווי איר וואלט רע־דען צו א ליבהאוויצע, און ניט ווי צו אן אנשטענדיקן מענשן מיט ביל־דונג.

בלוטיקע אין פלייצע

וואנדערבארע הילף פון ווייטיקן

ווייטיקן אין פלייצע אין איינע פון יענע אויסמאטערנדיקן "קאמפלעינטס" וואס בינדן אלע ווייערע קרבנות צוזאמען מיט א פשוטן בונד פון אומגליק. און ווען אימע־צער ליידעט פון ווייטיקן אין פלייצע גע־פינט אויס א זיכערע רפואה, לאזט ער גלייך וויסן וועגן דעם צו אנדערע ליידנדע. אט איז א פרוי וועלכע האט צו באַ־דאנקען איר פריינט וואס האט איר גע־לאזט וויסן פון א מערקווירדיקער דער־פאנרייכער באהאנדלונג. איצט צווינגט איר איר העפלאכקייט, צו לאזן וויסן די גוטע נייעס.

"איך שרייב צו לאזן אייך וויסן פון דעם גרויסן בענעפיס וואס איך האב גע־קראגן פון "קרישען כאלטס". מיין פריינ־דין, מרס. ה., האט געקראגן אזוי פיל בע־נעפיט, אז זי האט מיך געבעטן אז איך זאל פרובירן קרישען זאלץ. ניט געקוקט אויף דעם וואס איך האב לכתחילה גע־צווייפלט, האב איך געקויפט א פלעשל, און איך קאן אויפריכטיק זאגן, אז איערער איך האב געענדיקט דאס פלעשל איז דער ווייטיק פון מיין פלייצע אוועק. איך האב נעכטן פאר א צאל יאָרן אויף גיכן קראנק־הייט און פון שטארקן קאפווייטיק, און איצט צו זיין איינגאנצן פריי פון דעם ווייטיק, איז וואונדרבאר". —(מרס. סי.)

מיט זיך.

כען האט זיך ווידער אמאל איבערגע־לייגט ווער עס זאל שפיל די געפערלאכע ראל פון א פארמאסקירטן גלח אין עס איז געבליבן אז דאס זאל טאן דער לאנגער אנטאן.

אליין א דייטש, א פראטעסטאנט און געבארן געווארן אין דער גענט וועט ער בעסער שפילן זיין ראלע און עס וועט אויף אים ניט פאלן קיין פארדאכט, ווען ער וועט קומע פארמאסקירט אלס גלח.

און אזוי איז עס טאקע געווען.

די געפעגנעניש וועכטער האבן דעם פרומען געטאכן מאן ניט גמאכט קיין שווערקייטן; מען האט נאר דורכגעזעען די פאפירן אלעס איז געווען אין אָרדענונג, האט מען אים אריינגעלאזן צו די געפאנ־גענע און דערלויבט צו גיין פון איין צעל אין דער צווייטער צו פרייזיקן פאר די אראעסטאנטן און צוזאמען מיט זיי בעטן צו גאט.

אויף דעם אופן האט דער לאנגער אנ־טאן דערגרייכט דאס קאמערל וואו־ראל האט געשאמאטעט.

צווייענדיק זיין פינגער צו די ליפן, האט ער איר געגעבן א וואונק אז זי זאל שווייגן דאן האט ער נאכן שטיל איר דערקלערט ווער ער איז און נאך וואס ער איז געקו־מען. די אומגליקלאכע יונגע פרוי האט שיר ניט אויטעקגעשלחש'ט פון פרייד דער הערנדיק אז איר באפרייאונג איז נאענט.

אום עס זאל ניט פאלן קיין פארדאכט, האט דער פאלשער גלח ברייט פאנאנדער־געעפנט די טיר פון דער צעל און איז ארויסגעטראטן אין דעם דאזיקן קאריידאר, ווייל רחל האט אונטערדעסן זיך אויסגע־טאן די קליידער צוריקגעגיבן איר לייב מיט דער בעט־דעק.

ארויסטראגנד אירע קליידער, זיך אויס־טאן זיינען און פארבייטן אויף אירע איז פאר אנטאנען געווען אן ארבעט פון קוים עטלאכע מינוט. און עס האט ניט לאנג געדויערט ווי ביידע זיינען געשטאנען אייר־נער לעבן דעם אנדערן אין פארביטענע ראלן.

נאר זיין מעסער, וואס ער האט גע־בראכט באהאלטן אין זיינע גלח'ישע קליי־דער האט אנטאן באהאלטן ביי זיך אונ־טער דעם שטרוי זאק פון בעט.

— און איצט גייט אן האלט זיך ווי עס פאסט זיך פאר א גייסטלאכן, האט אנטאן איר געלערנט אין דער שטיל. איי־ער מאן און די חברים דערוואַרטן אייך ניטער דער קרעטשמע אויפ'ן גרינעם בארג.

אזוי לייכט ווי אנטאן איז אריינגעקו־מען אין דער פעסטונג, אזוי לייכט האט רחל די פעסטונג פארלאזן. מיט לאנגזאמע טריט און מיט זעלבסטווירדע, ווי עס פאסט זיך פאר א געטלאכן מאן איז זי געגאנגען פארביי די וועכטער וועלכע האַ־בען מיט גרויס רעספעקט נעפעגט פאר ערשט ווען זי איז שוין געווען אויף איר טויער.

דער פרייהייט האט די פארקליידעטע יונ־גע פרוי אנגעהויבן צו לויפן ביז זי האט דערגרייכט צו דער קרעטשמע אויף דעם גרינעם בארג.

מען קען זיך קוים פארשטעלן, די גרוי־סע פרייד פון שלמה ראנאווין מיט זיינע חברים ווען רחל האט זיך געלאזט דער־קענען.

ווען די ערשטע פרייד איז אריבער האַ־בען די חברים אנגעהויבן פארדען, אז מען זאל צוריקקערן אין. הוז אין רימיינער וואלד, וואו זיי האבן זיך געפילט פיל זי־כערער.

דאס הויבט זיך גאר ניט אן, האט שלמה ראנאווין געזאגט מיט א פעסטן קול; איך די רזיך ניט פון ארט ביז אנטאן קומט ניט צוריק, ער האט זיך פאר מיר געווארפן אין געפאר מוז איך דא ווארטן ביז איך וועל וויסן וואס מיט אים איז געווארן. אויב עס וועט זיין נויטיק וועלן מיר אים מיט גוואלד באפרייען.

אונטערדעסן איז דער לאנגער אנטאן פארקליידעט אלס פרוי געזעסן אין זיין געפענגעניש קעמערל אויפ'ן שטרוי זאק, ווארטנדיק ווען דער וועכטער וועט אריינ־קומען.

די דייטשע מיליטערישע מאכט אין פוילן און אין ליטע האט זיך ניט געקי־מערט פיל וועגן דער מאראל אין די גע־פענגעניש, און אזוי זיינען די פרויען גע־פאנגענע אין דער וואקנער פעסטונג אנ־געטרויעט געווארן צו וועכטער־מענער. מען קען זיך קוים פארשטעלן די שוידער־פאני יאדווינא איז בלאס געווארן. זי האט געוואוסט וועמען די גרעפין האט געמיינט, און זי איז אויפגעשפרונגען ווי א צערייצטע טיגערן.

— דאס וועט אייך טייער קאסטן! — האט זי אויסגעשריען, — איך וועל שוין האבן אין אייך מיין ראכע!

מאריע לואיזע האט איר געענטפערט גאר מיט א שמייכל פון טיפער פראאכ־טונג, אבער זי האט צו איר ניט ארויס־גערעדט קיין וואָרט.

— שיקט איר ארויס פון דאנען, גראב, — האט פאני יאווינא געזאגט מיט פאר־דראס, — זי האט מיך באליידיקט!

און זי האט אים צוגעוואָרפן אזא בליק, דאס איר האט ניט געוואגט איר ווידערצושפרעכן.

— גייט איצט גרעפין, — האט ער זיך געווענדעט צו זיין פרוי, — די זאך וועט שפעטער באשלאסן ווערן.

מאריע לואיזע איז אויסגעגאנגען און ערשט ווען זי איז געבליבן אליין איר צימער האט זי געעפנט איר טרערן קוואל אין דער רעגירונג רעפארטן וועגן גרויסע און גלענצנדיקע זיגן, ווערנט איר האט איבערגעלאזן די פירונג פון דעם קריג צו אנדערע, וועלכע זיינען ניט בע־סער פון אייך.

— אבער דאס אלעס גייט מיך ניט אן, דאך זייט איר אין דער לעצטער צייט געווארן אומערטרעגלאך גראב, און איר ווערט מיט א שפראך ווי איר וואלט רע־דען צו א ליבהאוויצע, און ניט ווי צו אן אנשטענדיקן מענשן מיט ביל־דונג.

נעלט אין צייט איז ווערט מער

איר וועט זיין א סך צופרידענער דעם יום טוב, ווען איר וועט זיין זיכער אז דאס געלט וואס איר האט געשיקט אייערע קרובים אדער פריינט אויס דורך דער

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

איז דערהאלטן געווארן אין צייט.

מיר האבן געמאכט ספעציעלע אראנזשמענטס מיט אונזערע אייר־דאפיציאלע פארטרעטער אז אלע געלדער וואס וועלן געשיקט ווערן פון היינט אן פאר די יום טובים, זאלן צוגעשטעלט ווערן דורך ספע־ציעלער פאסט (עיר מעיל) אין אלע ערטער אין פוילן, רומעניע, סאוועט רוסלאנד און אוקראינע.

צו שיקן געלט קאנט איר זיך באר־נוצן מיט איינעם פון די זעכצן הונ־דערט (1600) אפיסעס פון די "קע־נעדיען נעשאנאל רעיליוויס". יע־דער סטאנציע אגענט פון די

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

קאן שיקן דאס געלט פאר אייך אהיים. און אין שטענדיק גרייט צו העלפן אייך מיט אלע נויטיקע איני־פארמאציעס וועגן דעם. איר קאנט אייך שרייבן צו

W. H. BRYCE, Manager
Money Order Dept.
Canadian National Express
355 McGill Street, Montreal

אנב־אורהא

(שלום פון זייט 1)

האט שוין יא ליב צו פארפארן. ווען עס מאכט זיך נאר א געלעגנהייט.

און צום סאמע סוף וויל איך נאך צוגע־בען, אז סיי פר. איש־הורוויץ (איך מאן אים, דעם גזלן), און סיי איך, וועלן נאך אונזערע אידן, מיט אלע זייערע חסרונות, אויף צוויי זעק ציבעלעס ניט פארבייטן!

עסט פערלמאנס קוואליטי

ווייענא ראָלס

זייער געשמאק און דער בעסטער מאכל מיט קאפע פאר ברעקפעסט.
מיר זיינען די איינציקע וואס באקן די ריכטיקע ווייענא ראָלס
אויב אינזער דרייווער אין ביי אייך נאך ניט געווען — טעלעפאנירט אונז

Perlman's Quality Bakery
JULIUS PERLMAN, Manager
514 Selkirk Ave. Phone 51 488

ווייטיקן אין פלייצע

וואונדערבארע הילף פון ווייטיקן

ווייטיקן אין פלייצע אין איינע פון יענע אויסמאטערנדיקן "קאמפלעינטס" וואס בינדן אלע ווייערע קרבנות צוזאמען מיט א פשוטן בונד פון אומגליק. און ווען אימע־צער ליידעט פון ווייטיקן אין פלייצע גע־פינט אויס א זיכערע רפואה, לאזט ער גלייך וויסן וועגן דעם צו אנדערע ליידנדע. אט איז א פרוי וועלכע האט צו באַ־דאנקען איר פריינט וואס האט איר גע־לאזט וויסן פון א מערקווירדיקער דער־פאנרייכער באהאנדלונג. איצט צווינגט איר איר העפלאכקייט, צו לאזן וויסן די גוטע נייעס.

"איך שרייב צו לאזן אייך וויסן פון דעם גרויסן בענעפיס וואס איך האב גע־קראגן פון "קרישען כאלטס". מיין פריינ־דין, מרס. ה., האט געקראגן אזוי פיל בע־נעפיט, אז זי האט מיך געבעטן אז איך זאל פרובירן קרישען זאלץ. ניט געקוקט אויף דעם וואס איך האב לכתחילה גע־צווייפלט, האב איך געקויפט א פלעשל, און איך קאן אויפריכטיק זאגן, אז איערער איך האב געענדיקט דאס פלעשל איז דער ווייטיק פון מיין פלייצע אוועק. איך האב נעכטן פאר א צאל יאָרן אויף גיכן קראנק־הייט און פון שטארקן קאפווייטיק, און איצט צו זיין איינגאנצן פריי פון דעם ווייטיק, איז וואונדרבאר". —(מרס. סי.)

ווייטיקן אין פלייצע

וואונדערבארע הילף פון ווייטיקן

ווייטיקן אין פלייצע אין איינע פון יענע אויסמאטערנדיקן "קאמפלעינטס" וואס בינדן אלע ווייערע קרבנות צוזאמען מיט א פשוטן בונד פון אומגליק. און ווען אימע־צער ליידעט פון ווייטיקן אין פלייצע גע־פינט אויס א זיכערע רפואה, לאזט ער גלייך וויסן וועגן דעם צו אנדערע ליידנדע. אט איז א פרוי וועלכע האט צו באַ־דאנקען איר פריינט וואס האט איר גע־לאזט וויסן פון א מערקווירדיקער דער־פאנרייכער באהאנדלונג. איצט צווינגט איר איר העפלאכקייט, צו לאזן וויסן די גוטע נייעס.

"איך שרייב צו לאזן אייך וויסן פון דעם גרויסן בענעפיס וואס איך האב גע־קראגן פון "קרישען כאלטס". מיין פריינ־דין, מרס. ה., האט געקראגן אזוי פיל בע־נעפיט, אז זי האט מיך געבעטן אז איך זאל פרובירן קרישען זאלץ. ניט געקוקט אויף דעם וואס איך האב לכתחילה גע־צווייפלט, האב איך געקויפט א פלעשל, און איך קאן אויפריכטיק זאגן, אז איערער איך האב געענדיקט דאס פלעשל איז דער ווייטיק פון מיין פלייצע אוועק. איך האב נעכטן פאר א צאל יאָרן אויף גיכן קראנק־הייט און פון שטארקן קאפווייטיק, און איצט צו זיין איינגאנצן פריי פון דעם ווייטיק, איז וואונדרבאר". —(מרס. סי.)

היינט אויף דער ראדיא

CKY

ווינניפעג

3.00—מוזיק.
8.00—פאמיליע נאכט פראגראם.

CJRW 499.7

פלעמינג.

5.40—מוזיק.
6.15—אנקל פיטער.

CJGX 650

יארקטאן

7.15—פארמערס פריידי ראדיא שעה.

WDAF 610

6.00—קענזאס סיטי. פראגראם.
6.30—קענזאס סיטי. קאנצערט ארקעסט.

WOW 590

7.00—אמאהא. אוונט מעלאדיעס.

WBBM 770

7.30—שיקאגא. סימפאניע ארקעסטער.
8.00—שיקאגא. מוזיקאלישע פראגראם.

WLW 700

8.30—סינסינאטי. פינאט רעוויו.
9.30—סינסינאטי. עמאס און אנדי.
10.00—סינסינאטי. ארקעסטער.

WBBM 770

11.00—שיקאגא. טאנץ מוזיק.

WOW 590

11.00—אמאהא. ארקעסטער.

WLW 700

11.00—סינסינאטי. ארקעסטער.

NEW PALACE THEATRE
היינט
"אזעלכע מענער זיינען געפערלאך"
ריידנדיקע קאמעדיע — פאקס נייעס און פיטשורעטס

אין פעלעס טעאטער

איינע פון די שפאנענדסטע און אינטע־רעסאנטסטע בילדער ווערט היינט געוויזן אין פעלעס טעאטער, וואס איז זיכער ווערט געזען צו ווערן. דער נאמען פונם בילד איז "אזעלכע מענער זיינען געפער־לאך". א דוקאמענט מזאווי סטאר, ווארנער באקסטער, אין דער הויפט ראל. עס ווערט אויך געזען א דוקאמענט ריידנדיקע קאר מעדיע, פאקס נייעס און פיטשורעטס.

ווען יאָר צייט האָבן זיי זיך געלעבט גליקלאך ביז --

אן אנדערער האט איר הארץ פארכאפט און דאן האט זיך אָפּגעשפּילט די בלוטיקע טראגעדיע

פון א סלאוועשנער

מערי וואקסמאן איז געווען פארהייר־אט צו איר מאן דזשאו וואקסמאן אנ־צע זיבן יאָר, אים געבוירן דריי קינ־דערלאך און זיי האבן די גאנצע צייט גליקלאך געלעבט, ביז —

מערי און לואי האבן זיך באקאנט אויף א פארטי וואס איז געגעבן געווארן ביי מערי'ס א פריינדינע אין הויז צו וועלך־כער אויף לואי איז געווען איינגעלאדן.

קיין איבעריק רייכן לעבן האט מערי ביי איר מאן ניט געהאט. זי האט אלעס אליין באדארפט טאן אין הויז, אטוגג געבן אויף די קינדער, צופארטיקן דעם מאנ'ס סאפער, קיינער האט איר אין קיין זאך ניט אויסגעהאלפן. דאך איז מערי געווען צופרידן מיט דעם אלעמען, און זי האט קיינמאל איר מאן אויף דעם גארנישט געזאגט. זי איז געווען באַ־קאנט צווישן די שכנים פאר א שטילער און אנגענעמענער פרוי, וואס רעדט זיי־ער ווייניק און האט בלויז אין זיינען איר היים און איר פאמיליע.

און אזוי איז עס טאקע געווען ביז זי האט זיך אויף דער פארט ביי איר פריינ־דינע אין הויז באקאנט מיט דעם טראור־לינג סיילסמאן לואי וועלקאוויץ, — א שיינער און געזונטער יונגערמאן מיט פייערדיקע שווארצע אויגן און א פעך שווארצע קאפ האר, וואס זיינען געלעגן אויסגעגלעט ווי א פאריק אויף זיין קאפ.

מערי און לואי האבן זיך אנגעהויבן טרעפן, צוערשט אין דער שטיל, נאכדעם אין דער עפנטלאכקייט, ביז זי האט אינ־גאנצן פארלאזן איר מאן און איר היים און זי איז אוועק וואוינען מיט לואי'ן, עס האבן ניט געהאלפן די רייד פון איר מאן, און אויך די רייד פון אירע עלטע־רן, און סתם גוטע פריינט, וועלכע האַ־בען אין פאראויס געזעען א טראגעדיע, אין וועלכער איינער פון די דריי פערזאָן וועט מוזן פאלן א קרבן. מערי איז אבער געווען פארשיכור'ט פון איר ליבע צו לואי'ן, און זי האט זיך צו קיינעם ניט געוואלט צוהערן, אפילו ניט צו דעם גע־וויין פון איר עלטסטע קינד, א מיידעלע פון זעקס יאָר וועלכע האט זיך געבעטן ביי איר פאר'ן פארלאזן די הויז: — מאמא, גייט ניט אוועק פון דעם פאפא!

פאר איר מאן דזשאו, וועלכער איז גע־ווען אן אָפּערייטער ביי דרעסעס, איז עס געווען א צו שווערער קלאפ, און ער איז אריינגעפאלן אין א גרויסער שלאַפ־קאנט צווישן די שכנים פאר א שטילער און אנגענעמענער פרוי, וואס רעדט זיי־ער ווייניק און האט בלויז אין זיינען איר היים און איר פאמיליע.

און אזוי איז עס טאקע געווען ביז זי האט זיך אויף דער פארט ביי איר פריינ־דינע אין הויז באקאנט מיט דעם טראור־לינג סיילסמאן לואי וועלקאוויץ, — א שיינער און געזונטער יונגערמאן מיט פייערדיקע שווארצע אויגן און א פעך שווארצע קאפ האר, וואס זיינען געלעגן אויסגעגלעט ווי א פאריק אויף זיין קאפ.

מערי און לואי האבן זיך אנגעהויבן טרעפן, צוערשט אין דער שטיל, נאכדעם אין דער עפנטלאכקייט, ביז זי האט אינ־גאנצן פארלאזן איר מאן און איר היים און זי איז אוועק וואוינען מיט לואי'ן, עס האבן ניט געהאלפן די רייד פון איר מאן, און אויך די רייד פון אירע עלטע־רן, און סתם גוטע פריינט, וועלכע האַ־בען אין פאראויס געזעען א טראגעדיע, אין וועלכער איינער פון די דריי פערזאָן וועט מוזן פאלן א קרבן. מערי איז אבער געווען פארשיכור'ט פון איר ליבע צו לואי'ן, און זי האט זיך צו קיינעם ניט געוואלט צוהערן, אפילו ניט צו דעם גע־וויין פון איר עלטסטע קינד, א מיידעלע פון זעקס יאָר וועלכע האט זיך געבעטן ביי איר פאר'ן פארלאזן די הויז: — מאמא, גייט ניט אוועק פון דעם פאפא!

פאר איר מאן דזשאו, וועלכער איז גע־ווען אן אָפּערייטער ביי דרעסעס, איז עס געווען א צו שווערער קלאפ, און ער איז אריינגעפאלן אין א גרויסער שלאַפ־קאנט צווישן די שכנים פאר א שטילער און אנגענעמענער פרוי, וואס רעדט זיי־ער ווייניק און האט בלויז אין זיינען איר היים און איר פאמיליע.

און אזוי איז עס טאקע געווען ביז זי האט זיך אויף דער פארט ביי איר פריינ־דינע אין הויז באקאנט מיט דעם טראור־לינג סיילסמאן לואי וועלקאוויץ, — א שיינער און געזונטער יונגערמאן מיט פייערדיקע שווארצע אויגן און א פעך שווארצע קאפ האר, וואס זיינען געלעגן אויסגעגלעט ווי א פאריק אויף זיין קאפ.

מערי און לואי האבן זיך אנגעהויבן טרעפן, צוערשט אין דער שטיל, נאכדעם אין דער עפנטלאכקייט, ביז זי האט אינ־גאנצן פארלאזן איר מאן און איר היים און זי איז אוועק וואוינען מיט לואי'ן, עס האבן ניט געהאלפן די רייד פון איר מאן, און אויך די רייד פון אירע עלטע־רן, און סתם גוטע פריינט, וועלכע האַ־בען אין פאראויס געזעען א טראגעדיע, אין וועלכער איינער פון די דריי פערזאָן וועט מוזן פאלן א קרבן. מערי איז אבער געווען פארשיכור'ט פון איר ליבע צו לואי'ן, און זי האט זיך צו קיינעם ניט געוואלט צוהערן, אפילו ניט צו דעם גע־וויין פון איר עלטסטע קינד, א מיידעלע פון זעקס יאָר וועלכע האט זיך געבעטן ביי איר פאר'ן פארלאזן די הויז: —

מערי און לואי האבן זיך באקאנט אויף א פארטי וואס איז געגעבן געווארן ביי מערי'ס א פריינדינע אין הויז צו וועלכער אויף לואי איז געווען איינגעלאדן.

קיין איבעריק רייכן לעבן האט מערי ביי איר מאן ניט געהאט. זי האט אלעס אליין באדארפט טאן אין הויז, אטוגג געבן אויף די קינדער, צופארטיקן דעם מאנ'ס סאפער, קיינער האט איר אין קיין זאך ניט אויסגעהאלפן. דאך איז מערי געווען צופרידן מיט דעם אלעמען, און זי האט קיינמאל איר מאן אויף דעם גארנישט געזאגט. זי איז געווען באַ